

EL CARÀCTER RELIGIÓS DE LES ANTIGUES FESTES MAJORS DE PREMIÀ DE MAR

En el seu llibre [Sant Cristòfol de Premià de Mar, una parròquia amb història](#), Xavier Martín Pay recull algunes anècdotes de les Festes Majors celebrades al poble en anys molt endarrerits. Per recordar com es van viure aquestes festes, segons l'època, ens n'aporta ací una recopilació endreçada per ordre cronològic. També hi aporta il·lustracions de les portades d'alguns programes d'aquelles festes d'antany.

1894

En els anys que era encara rector de la parròquia Mn. Manuel Seda tenim notícies d'una festa major gràcies al [diari «La Dinastía»](#), que el 7 juliol de 1894 diu:

«Prometen ser notables les festes amb que obsequiarà el seu patró Sant Cristòfol, durant els dies 10, 11 i 12 del corrent mes, la pintoresca i veïna població de Premià de Mar. Componen el programa religiós del primer dia la [Missa de Gounod](#) en honor al Sant Patró, que dirigirà el mestre Josep Rodoreda Santigós, músic i compositor, encarregant-se del sermó el prestigiós orador sagrat don Miguel Lomgas, prevere. En el segon dia se celebrarà un ofici funeral, per als morts durant l'any».

Per les festes majors d'aleshores al campanar de l'església del poble s'hi penjaven les banderes del codi internacional de senyals, que cedia al mossèn el capità de marina [Jaume Font i Lloveras](#), fill de Premià, conegut per *en Primo*, i que vivia al [carrer de Gibraltar](#).

1932

Els dies de festa major el rector [Mn. Josep Paradedà](#) escriu al [diari «El Matí»](#):
«Solemnitats religioses en honor del gloriós patró de la parròquia de Sant Cristòfol, màrtir. Avui, diumenge 9, ofici solemne. Es cantarà a gran orquestra la [Missa Pontificalis](#) del mestre italià Lorenzo Perosi, i predicarà les glòries del Patró l'eloqüent orador Manuel Gironts. Seguidament després de l'Ofici, es farà l'acostumada benedicció d'autos davant la porta principal de l'església. Demà dilluns 10, a les 10h. ofici solemne, cor del dia anterior, dedicat al Sant Patró. Dimarts vinent, a les 10h. és cantarà un ofici de Rèquiem en sufragi dels difunts de la parròquia».

Les festes religioses en honor del patró revestien gran solemnitat gràcies a les nombroses subvencions particulars. El dia del sant i l'endemà se celebrà ofici solemne cantat i amb instruments de corda i harmònim, després del qual a la porta de l'església tingué lloc la benedicció d'una cinquantena d'automòbils. El tercer dia es cantà un ofici de difunts pels feligresos morts durant l'any.

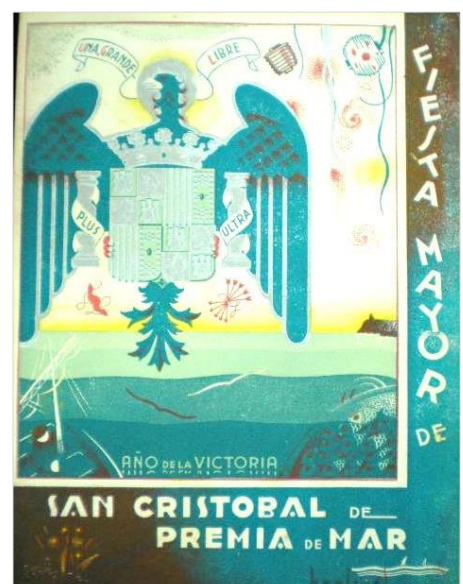
1933

Per la festa major d'aquest any tornà a haver-hi alguns problemes. En primer lloc, una marcada divisió de parers entre els [macips](#): en tractar sobre la part religiosa que cada any o bé anava inclosa al programa general o bé era subvencionada pels organitzadors, una part dels macips s'oposaren a tot el que es relacionés amb l'església, de manera irreductible i sense atendre a cap raonament, tot i reconeixent que bona part de la població volia una festa religiosa. La seva actitud fou aprovada per 8 vots a favor, 7 en contra i un en blanc. Acte seguit els macips Jaume Planas, Àngel Rovira, Pere Gelpí, Josep M. Xivillé, Josep Cisa, Pere Manent i Manuel Cortés, després d'una dura discussió defensant els seus sentiments catòlics més profunds i veient-se atropellats per una imposició, van presentar la dimissió del càrrec de macips.

Per tant, la festa major oficial va perdre gas i resultà deslluïda i amb menys participació que de costum. D'altra banda, alguns dels macips dimissionaris van assumir l'organització d'actes en honor del patró. Van recórrer tot el poble i van recaptar unes 1.500 pessetes que van permetre de celebrar un ofici amb orquestra els dos primers dies de festa major. Podem dir que mai no havia estat tan nombrós el nombre de cantors i músics que en prengueren part. I encara els quedà un romanent que van repartir entre el Casal Premianenc i les Conferències de Sant Vicenç (Càritas).

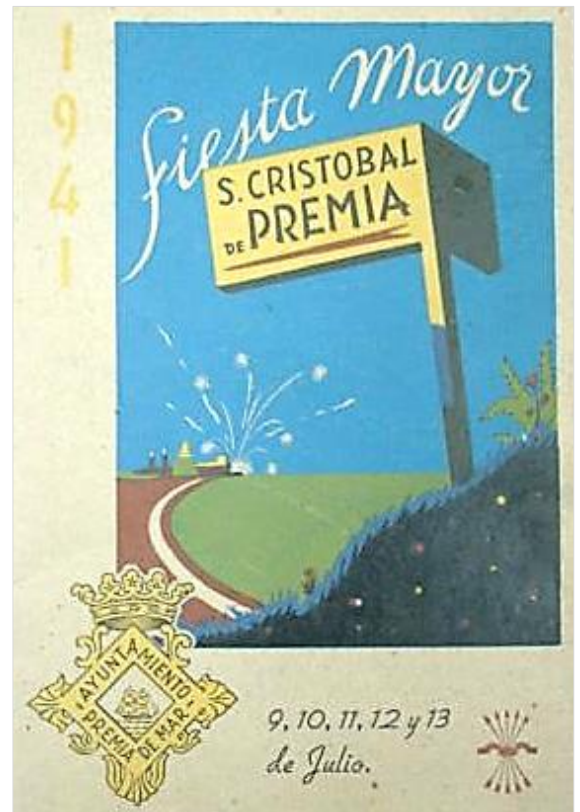
1939

Portada del programa de la Festa Major, la primera celebrada després d'acabada la [Guerra Civil](#), que evidencia un canvi de règim també en els esdeveniments populars.

1941

El 10 de juliol, essent rector de la parròquia Mn. Josep Paradedada, la missa solemne de Sant Cristòfol es va fer dins la nova església encara en reconstrucció ([havia estat cremada i enderrocada durant la Guerra Civil](#)). Es va cantar a gran orquestra la Missa Pontifical del mestre Perosi i va predicar mossèn Salvador Dalmau de l'Escola Pia de Mataró. Durant la festa, el governador civil de la província i cap provincial del *Movimiento* inaugurà i el rector beneí el Casal Benèfic Premianenc, i hi foren convidats els delegats territorials i totes les autoritats municipals. Les germanes josefines es van traslladar i instal·lar al nou edifici, juntament amb els malalts i ancians que acollien fins aquell moment a la residència del carrer de Sant Antoni. Val la pena recordar que enguany feia cent anys que la [parròquia de Sant Cristòfol de Premià de Mar](#) s'havia segregat de la parròquia de Sant Pere de Premià de Dalt.

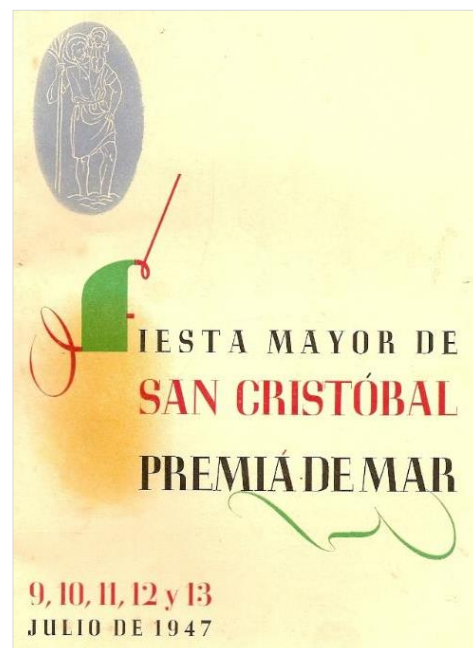
1942

Un cop enllestides les obres d'aquesta primera fase va arribar per fi la inauguració parcial del temple: *«El 10 de juliol, també festa major, va venir mossèn Lluís Urpí, canceller del bisbat en representació del Sr. bisbe, amb l'assistència del governador civil de la província, autoritats civils i jerarquies locals. Es va fer una processó per traslladar el Santíssim del Patronat (capella provisional) a la nova església. Després, a la missa solemne de Sant Cristòfol es va cantar a gran orquestra la Missa Pontifical de Perosi i en acabat l'ofici es va fer la tradicional benedicció d'automòbils.»*

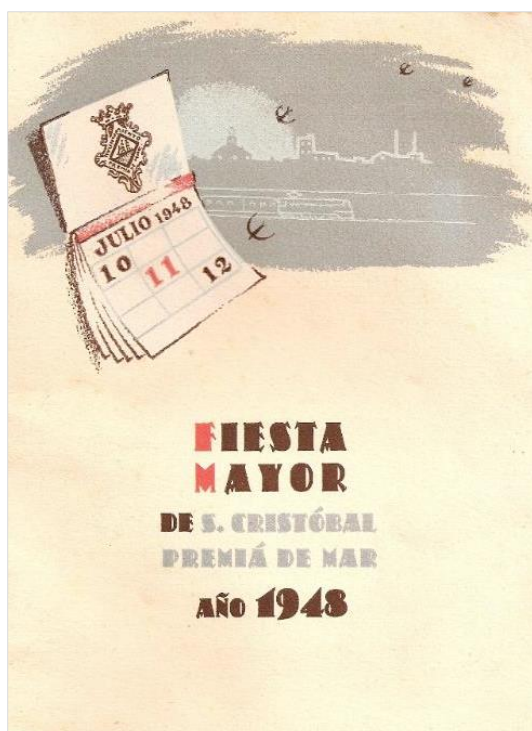
Per a preparar la festa major es creava una comissió organitzadora, que aquell any va estar formada per l'Ajuntament (Lluís Orriols, Josep Planas i Joan Borrell), la Societat [Centre Amistat Obrera](#) (Ramon Pla Gras); Falange Española Tradicionalista i de las JONS i el Centre de Joves d'Acció Catòlica (Jaume Riera Clavillé), la delegació local del sindicat CNS (Josep Escoda Carbó), la delegació local del Frente de Juventudes (Rafael Farrés Cantons), l'Associació d'Antics Alumnes de [Nostra Senyora del Port, La Salle](#) (Marià Font Abril) i el Club Deportivo Premià: Jaume Mas Gallart.

1947

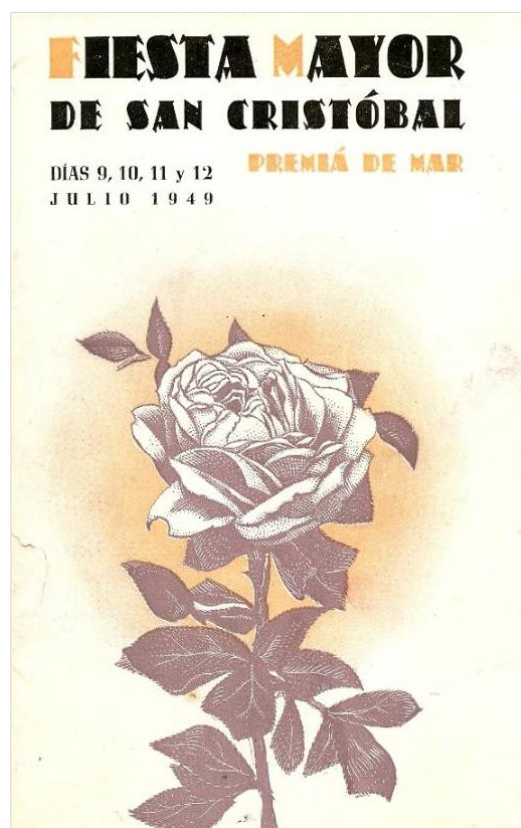
En l'ofici solemne de la festa major es va cantar a gran orquestra la *Missa in honorem Mater Immaculada* de Vicente Goikoetxea, dirigida pel mestre Sancho Marraco, de la Catedral de Barcelona, i va presidir mossèn Carles Salicrú, catedràtic de l'Institut Nacional de Figueres. Llavors el dia 11 es feia un segon ofici solemne al Sant Patró amb orquestra i predicador, com el dia anterior, i el dia 12 era la missa cantada de Rèquiem pel cor parroquial, en sufragi dels difunts de la parròquia.

1948

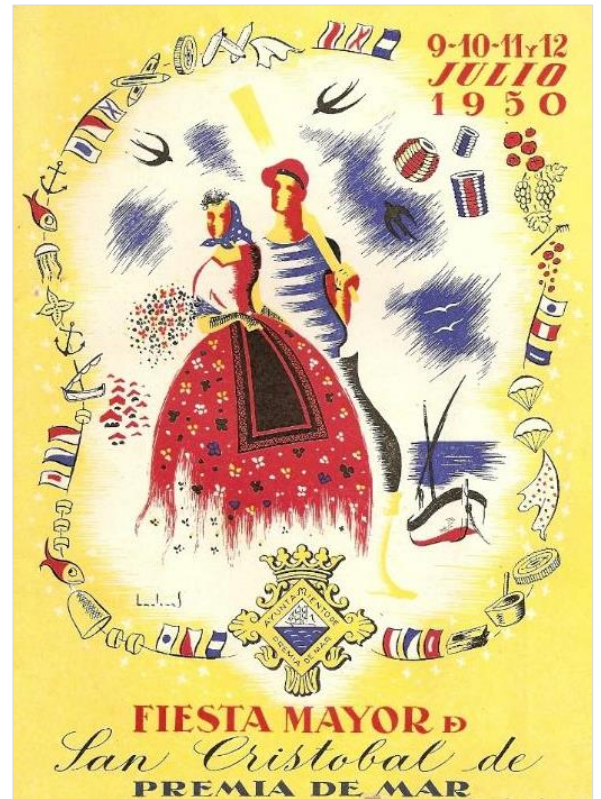

1949

1950

En la festa d'aquell any major es va fer la **inauguració i benedicció del temple parroquial**. Per fi l'església coberta i acabada del tot, i amb la portalada barroca original recuperada del Museu Marítim. Es va destapar la imatge del Sant Cristòfol de pedra. El rector de la parròquia era Mn. Manuel Torrents. Un programa-recordatori de l'acte ens diu que el bisbe de Barcelona, monsenyor Gregori Modrego, va visitar Premià de Mar per inaugurar el portal i el temple: *“El 9 de juliol de 1950 el bisbe, va beneir i inaugurar del tot el temple actual reconstruït. En el decurs del mateix acte solemne, el Sr. Joaquim Buixó, president de la Diputació de Barcelona, va fer lliurament oficial del portal de pedra del temple a la persona del bisbe”*.

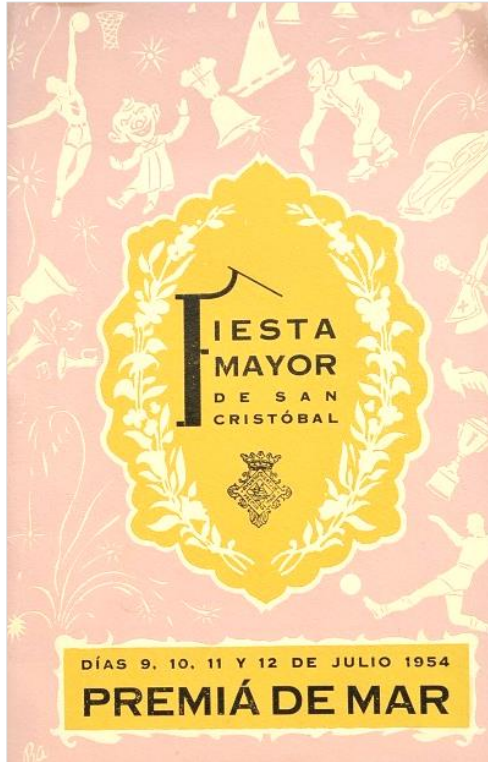

El dia 11, a les 10.30 h es féu el segon ofici solemne de San Cristòfol i el cor parroquial van cantar la missa *Hoc est Corpus meum* del mestre Perosi. L'endemà dia 12, a les 10 h, hom oí una missa cantada de Rèquiem en sufragi dels difunts de la parròquia.

1951

Amb motiu de la festa major i durant l'ofici solemne ofert al sant, es van cantar i estrenar els goigs a Sant Cristòfol amb lletra de Francesc Mas i Abril i música de mossèn Baldelló. Es van dissenyar amb el dibuix del Sant Cristòfol de la portalada de Salvador Moragas i es van imprimir a Gràfiques Cervantes de Barcelona sobre paper color palla i amb tinta vermella i marró.

1954

1955

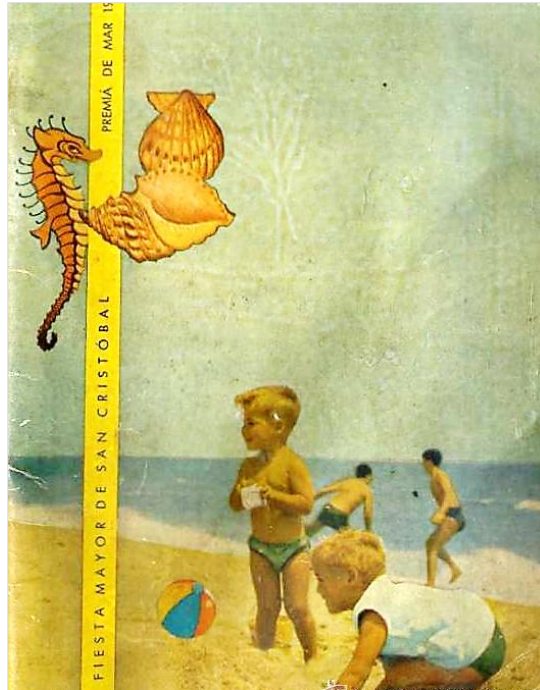
Segons els fulls parroquials per la festa major: «S'acaba i es col·loca al seu lloc del presbiteri de l'església la gran imatge de sant Cristòfol, dissenyada per l'arquitecte Sr. [Lluís Bonet Garí](#), tallada en fusta per l'artista escultor Jaume Busquets Mollera i decorada en policromia per Jaume Santjaume Clarà, amb un cost total de 25.000 PTA. Pagada per subscripció popular, tot i que fins llavors només s'havien recollit 15.364 PTA, va ésser beneïda el dia 10 de juliol durant l'ofici solemne del Sant. Fins al gener de 1956 no va ésser possible cobrir tot el pressupost de l'estàtua del sant.»

En el full parroquial de diumenge, el rector anima així els fidels a fer més subscripcions pro-imatge del sant: «La contemplació de la nova imatge de sant Cristòfol ha d'inspirar a cada feligrès i a cada devot el compromís de contribuir a aquesta obra d'art, que embelleix el nostre Temple, per mitjà d'un donatiu. Feligresos i Devots!! Ompliu una butlleta de subscripció.»

1959

La coral Schola Cantorum de la parròquia en l'ofici solemne de Sant Cristòfol canta la [Missa Te Deum Laudamus](#), de L. Perosi. Amb grans comentaris del tot elogiosos, pel seu èxit, de tots els fidels del poble.

1962

1966

Durant la festa major es va celebrar el 125è aniversari de la creació de la parròquia. Fou a les 11 h amb la solemne missa *Hoc est Corpus meum*, de Perosi, interpretada per la capella de música i dirigida per mossèn Frederic Muset. Va predicar les glosses del sant el pare Salvador Dalmau, rector de les Escoles Pies de Mataró.

Un altre dels esdeveniments que cal recordar d'aquest 125è aniversari és que Joaquim Moragas Botey i la seva esposa, Teresa Estrada, havien recopilat els documents existents a l'Arxiu Diocesà de Barcelona sobre la creació de la parròquia. Van copiar a màquina d'escriure tots els expedients que avui consten a l'arxiu parroquial (i que ens han servit per a compilar la història que reproduïm avui). El diari [«La Vanguardia» \(3 d'agost de 1966\)](#) publicà un article en què comparava la situació de l'habitatge d'aleshores amb el de feia 130 anys a Premià. Segurament, l'article va ésser escrit amb les dades que Joaquim Moragas va trobar a l'Arxiu Diocesà.

1967

En la benedició de vehicles, després de l'ofici solemne de Sant Cristòfol es va celebrar una excursió amb cotxes d'època antiga, els quals aquell dia venien des de Barcelona per la carretera Nacional-II i que, volent fer exhibició, passaven a beneir-se. Aquesta excursió es va repetir en anys posteriors.

El rector Mn. Manuel Torrents beneint un cotxe d'època antiga (1967).

1968

Per festa major i amb motiu de la II Excursió Col·lectiva de Cotxes d'Època, es va fer una placa de coure, d'uns 7,5 cm diàmetre, que és a l'origen dels clauers que es lliuren encara avui dia en la benedició de vehicles.

Informació aportada per Xavier Martín Pay al seu llibre Sant Cristòfol de Premià de Mar, una parròquia amb història. UNO Editorial (Premià de Mar 2018). Pàgs. 116 a 304.